

Publicerad 2013-06-25 16:44 av Pot Pourri

som korumpa.. neråt :) (jag undrar; är det fortfarande åsiktsfrihet här?^^)

Nyfikenheten ut på vift

Nyfikenhet - medfödd överlevnadsinstinkt; kontakta världen (? varför inte)

Nyfikenhet - irriterande för den som blir 'utsatt' och vill dölja något.

Nyfikenhet - Intresse - Vilja - Önskan om utveckling/framåtskridande.

Nyfikenhet - tur vi har egna värden att stoppa i ord....

Nyfikenhet - tur det är åsiktsfrihet (? eller man kan ju undra ibland...)

Nyfikenhet - sött när man är under 4år.. sen då?

Nyfikenhet - nä, fy f-n för nosey people!!!

Noseyness - en hunds väg.... Try to cheat him.

Nyfikenhet - med syftet kvar hos sig själv, som gott, stannar även ansvaret hos en själv, så ock äran/hedern och den eventuella vinsten. Eller skulden.

Nyfikenhet - som man frågar får man..... eko eko eko.

*

Bra så. Vi ska nog inte ens fråga, om vi inte vill ha svar, eller bjuda på vinsten, samt dela på den dubbla vinsten. (även skulden)

Är ansvar så mycket mer än att

svara an på det man gör?

*

Nyfikenhet - starten av en påverkan, möjligheten till fortsättning, bara vi kan bjuda på vinsten. Dela den.

Låta påverkad ha sin egen upplevelse som sin.

Vem vet;

Man kan ge i gott syfte, och det tas emot som en björntjänst. Vem är då ansvarig för den exakta stunden när 'Gåvan' ändrar värde. Som ord ändrar värde, eller egentligen får ett till värde, mellan budskapare och mottagare.

Säger jag "Åh, jordgubbar!" till 100 personer, för att glatt påminna om en skön sommar, så finns troligen någon med extrem jordgubbsallergi, och mycket negativa erfarenheter utav jordgubbar. Dennes reaktion är lika mycket värd som de andras. Får mig att inse att alla av mig givna saker med goda syften inte alltid tas som gott, utan kan även skada.

Har jag då mitt syfte inom mig, att ge för att jag kan ge andra en upplevelse oavsett art, och utan att förvänta mig enbart positivt(värderat av mig) gensvar, så kan jag också bli glad även för en konkret utskällning av allergikern. För jag har lärt mig något.

Dessutom kan jag med syftet kvar i mig själv, också låta bli att ta åt mig personligt av den utskällningen för jag vet att jag menat gott, och med det kan jag också ärligt be om ursäkt, med medkännande, för att min tänkta önskan inte togs som en god giv.

Dock ligger ansvaret för reaktionen, utskällningen, hos den som tagit emot min 'jordgubbe' och därför kan jag gå skuldfri från den händelsen utan att känna mig som en besvikelse.

Känslomässigt är det tufft att känna att man upprört någon med ett gott syfte i sin handling ja, men ansvarsmässigt i frågan vinst(+)/skuld(-) finns inget mer än noll-läget så länge man inte tar på sig den andres känslomässiga börda.

Har vi ansvaret över våra egna känslor eller ej?

Jag förstår inte ens tanken att lägga skuld på utsidan - skylla på annat än sig själv - för ens egen reaktion och valda visning av den (som vuxen), så gärna ja, en diskussion.

Hur kan man alls ta åt sig äran av något bra gjort, om man inte är beredd att även ta på sig skulden för något sämre gjort? (om man nu ska värdera saker i bra/Dåligt)

Enklare vore det om vi värderad alla skeenden som positiva, hur än de faller sig i känslomässig känsla inom en själv. Har man blivit påverkad så har man ju ändå bevisat sig äga en förmåga som tyder på att man är mänsklig?

Kan vi tolererera/värdera även mottagarens värdering av 'gåvan' ord/handling m.m., bra som mindre bra, så finns väl en dubbel vinst att hämta utav själva agerandet. I alla fall OM den andra parten också kan konsten

att

DELA MED SIG

Eller gör du saker enbart för din egen skull, eller enbart för andras skull?

Vart tar egentligen vi-känslan vägen när vi 'krockar' och vägrar acceptera andras synsätt?

En för alla, Alla för en..... hejåhå vart tar de gamla värderingarna vägen?

Finns det en äkta vilja till respekt, tolerans, hänsyn och rättvisa, så finns det också

DUBBLA vinnare.

återgår till bunker och äter jordgubbar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pot Pourri med Poeter.se id #21470 innehar upphovsrätten